

дять. Я тільки можу замітити, що маю право говорити про моря, під якими через не цілих десять місяців я переплинув 40,000 миль сям підморським шляхом, на якому відкрили так багато чудес.

Але що стало ся з Навтілюсом? Чи він видержав натиск мельштрома? Чи капітан Немо живе, та чи він дальше продовжує свою страшну відплату? Чи може він вже залихав її після сеї послідної гекатомби? Чи принесуть коли філії морські до нас сю гісторію його життя? Чи довідаю ся коли про імя сего чоловіка?

Я надію ся на се і вірю, що його могучий Навтілюс відііє побіду над морем в його найстрашійших пронастях. І що він дебув ся звідтам, де тільки кораблів пронало. Коли отже капітан Немо ще живий, та перебуває дальше в своїй прибраній країні, моїм бажанем для нього є, щоби ся ненависть уступила з його серця. Щоби на місце мстивого судії, прокинув ся в ньому правдивий дослідник морських тайн. Хоч призначене сего чоловіка здаєть ся бути дивним, є воно заразом і надземське. Чи не розумів його сам, що жив через десять місяців сям неприродним жите..? І на запит поставлений Екклезіястом тому 3000 літ назад, „Се що є дуже далеко і дуже глибоко, хто може віднайти його?“ може відповісти з повним правом тільки: Капітан Немо і я сам.

КІНЕЦЬ.

